

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 31P/36/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114203551
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Topolčanská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3114203551.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňou JUDr. Renátou Topolčanskou v právnej veci navrhovateľky W. B., štátnej občianky Slovenskej republiky, M., bytom Z. XXX, právne zastúpenej Mgr. Vladimírom Karáskom, advokátom so sídlom Stred 60/55, Považská Bystrica proti odporcovi M. B., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, bytom N. XX, o návrhu na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu M. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, pracovisko Ilava takto

r o z h o d o l :

Manželstvo účastníkov W. B., rodenej N. a M. B., uzavreté dňa XX.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev W. úradu T. B., vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XX s a r o z v á d z a .

Maloleť M. B. s a n a čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky.

Zastupovať a spravovať majetok maloleťého budú obaja rodičia.

Otec j e p o v i n ň ý prispievať na výživu maloleťého M. sumou 60,- Eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva.

Otec m á p r á v o stretávať sa s maloleťým M.: každý páry týždeň v mesiaci, v čase od piatku od 16.00 hod do pondelka nasledujúceho týždňa, kedy privedie maloleťého do školy, každý nepáry týždeň v mesiaci v čase od štvrtku od 16.00 hod do piatku nasledujúceho dňa, kedy ho privedie do školy okrem letných prázdnin, kedy bude mať právo stretávať sa otec s maloleťým M. každý štvrtý júlový týždeň v čase od pondelka od 08.00 hod do nedele do 19.00 hod a druhý augustový týždeň v čase od pondelka od 08.00 hod do nedele do 19.00 hod.

Matka j e p o v i n ň á maloleťého M. na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ho v stanovenom čase otcovi v mieste bydliska maloleťého, kde ho v stanovenom čas otec vráti matke.

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka návrhom doručeným súdu dňa 17.02.2014 žiadala o rozvod manželstva z dôvodu, že odporca požíva alkoholické nápoje, dokonca ju fyzicky napadol, čoho svedkom boli aj deti. Vzhľadom

na uvedené skutočnosti a aj napriek jej niekoľkoročnej snahe pomôcť odporcovi a udržať manželstvo a rodinu, považuje rozvod za jediné možné riešenie, ako ubrániť deti pred nebezpečným vplyvom alkoholizmu odporcu a zabezpečiť im pokojné detstvo a život, predovšetkým zdravie, duševnú a telesnú pohodu. Ďalej uviedla, že od roku 2012 nežijú s odporcom manželsky a v dôsledku jeho alkoholizmu a nezodpovedného správania sa úplne odcudzili. Žiadala, aby maloletý syn bol zverený do jej osobnej starostlivosti a odporca bol zaviazaný povinnosťou prispievať na jeho výživu sumou 80,- Eur mesačne. Na pojednávaní konanom dňa 22.05.2014 uviedla, že manželstvo s odporcom uzatvárali dňa 27.06.1987 po jeden a pol ročnej známosti z lásky. Prvé nezhody začali vznikať asi v roku 1989, kedy manžel začal nadmerne požívať alkohol, v dôsledku čoho bol vulgárny, prestal sa ovládať, strácal akúkoľvek ľudskú dôstojnosť. Odporca sa vyjadroval oplzlo na adresu dvoch dcér pochádzajúcich z manželstva a neustále dával do pozornosti, že on túžil po synovi a nie po dcérach. V dôsledku uvedeného došlo k strate citových väzieb medzi dcérami a odporcom. Ďalej uviedla, že chcela zachrániť rodinu a rozhodla sa mať tretie dieťa a následne sa v roku 2004 narodil syn M.. Požívanie alkoholu odporcom však pokračovalo aj naďalej a k jeho agresívnemu správaniu sa pridružila aj žiarlivosť. Dňa 01.08.2011 odporca na ňu fyzicky pred deťmi zaútočil, podala trestné oznámenie a odporcovi bolo vtedy odporučené, aby navštívil odborníka. Začal sa liečiť u psychiatra a prestal piť, čo mu však vydržalo iba tri mesiace. Dňa 31.12.2011 ju odporca slovne, fyzicky aj sexuálne napadol, čoho svedkom bol aj maloletý syn. Následne sa dňa 03.01.2012 odsťahovala zo spoločnej domácnosti do podnájmu. Po odporcovom sľube, že zmení svoje správanie sa do spoločnej domácnosti vrátila, ale opätovne počas veľkonočných sviatkov ju napadol a preto sa dňa 20.07.2012 odsťahovala do Z., kde býva doposiaľ. Tiež uviedla, že hoci odporca navštevuje protialkoholickú ambulanciu, no i napriek tomu, čo s ním prežila, nemieni sa k nemu vrátiť. Poukázala na to, že mala snahu manželstvo zachrániť, ale teraz má pokoj, kľudný život a nemusí sa obávať, že sa vráti pod vplyvom alkoholu a bude musieť znášať jeho agresie a verbálne aj fyzické ataky. Poprela, že by od odporcu odišla z dôvodu, že by si hľadala bohatšieho muža a túžila po nejakom lepšom živote, ako udáva odporca. Uviedla, že za príčinu rozvratu manželstva považuje alkoholizmus odporcu. Potvrdila, že od novembra 2012 má vzťah s iným mužom, s ktorým však nebýva v spoločnej domácnosti. Od júla 2012 s odporcom spolu nehospodária. Ďalej uviedla, že do doby, kedy bývala s odporcom v spoločnej domácnosti bol voči nej sexuálne násilný. Pokiaľ ide o úpravu styku počas prázdnin, žiadala upraviť styk štvrtý júlový týždeň v čase od pondelka od 08.00 hod do nedele do 19.00 hod., takýto rozsah úpravy styku podľa nej na začiatok stačí, nesúhlasí so širšou úpravou z dôvodu, že syn počas návštev u odporcu nedodržiava hygienu a obáva sa, že by mu bolo umožnené aj konzumovať alkohol. Tiež má za to, že keď odporca ide do práce, syna necháva u cudzích ľudí.

Odporca nesúhlasil s rozvodom, uviedol, že by sa chcel zmieriť. Uviedol, že to čo uvádza navrhovateľka, nie je vôbec pravda a nemá na to dôkazy. Poprel všetko s tým, že sú to výmysly. Ďalej uviedol, že požíval alkohol tak isto ako navrhovateľka a on na ňu žiarlil a preto ju zbil. Trestné oznámenie na neho bolo, podľa jeho vyjadrenia, „našité“ zo strany navrhovateľky. Poukázal na to, že v rámci trestného konania boli vypracované dva znalecké posudky, kedy jeden zo znalcov, ktorý sa pozná s navrhovateľkou, ho označil za alkoholika, pričom on celý život jazdí na traktore, takže nemôže piť alkohol, nikdy nenafúkal a ani mu nikdy nebol odobratý vodičský preukaz. Poukázal na to, že 25 rokov dával peniaze do domácnosti - celú výplatu. Pokiaľ ide o jeho násilné sexuálne správanie voči navrhovateľke pred maloletým synom, k tomu odporca uviedol, že maloletý nemohol nič vidieť, pretože bola tma. Tvrdil, že si nezaslúžil to, čo na neho navrhovateľka narozprávala. Poukázal na to, že za príčinu rozvratu manželstva považuje súčasného priateľa navrhovateľky. Navrhovateľka sa k jeho osobe správala ako ku psovi, on sa musel starať o syna, pričom navrhovateľka sa vracala domov neskoro v noci. Priateľ navrhovateľku vydržiava, kúpil jej drahé autá, mobily, boli spolu na dovolenke. Poukázal na to, že navrhovateľka vyrástla v rodine alkoholikov a teraz to zvaluje na neho, veď on vlastne pil s nimi. Nesúhlasil ani s navrhovateľkou navrhovanou úpravou výkonu rodičovských práv a povinností, žiadal, aby bol maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, nesúhlasil ani s rozsahom úpravy styku s tým, že so synom sa chce stretávať častejšie. Žiadal, aby sa k veci úpravy styku vyjadril aj maloletý syn.

Zástupkyňa kolízneho opatrovníka pre prípad rozvodu manželstva účastníkov konania odporučila zveriť maloletého matke s tým, že zastupovať ho a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia a odporcu zaviazat' povinnosťou prispievať na výživu maloletého sumou 70,- Eur mesačne. Okrem úpravy styku, ktorú navrhuje navrhovateľka, odporučila upraviť styk aj cez prázdniny a sviatky, a to jeden týždeň v mesiaci júl a jeden týždeň v mesiaci august a primerane na striedanie Veľkú noc a Vianoce.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením listinných dôkazov a zistil, že títo uzatvorili manželstvo dňa XX.XX.XXXX. Z tohto manželstva pochádza plnoletá M., plnoletá Z. a maloletý syn M., narodený XX.XX.XXXX. Posledné spoločné bydlisko mali účastníci v N., preto bol na konanie príslušný tunajší súd.

Z výsluchu účastníkov mal súd za preukázané, že manželstvo uzatvárali po jeden a pol ročnej známosti. Na dôvody rozvratu ich manželského spolužitia majú obaja odlišné názory. Už takmer dva roky nežijú v spoločnej domácnosti, nehospodária spolu ani sa intímne nestýkajú.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že k nezhodám v manželstve dochádza už dlhší čas. Príčiny rozvratu manželstva vidí každý z účastníkov inak, navrhovateľka v požívaní alkoholu odporcom a jeho následnej agresivite, odporca v súčasnom priateľovi navrhovateľky. Existenciu rozvratu manželského spolužitia tak potvrdili obaja účastníci, hoci príčinu rozvratu každý z nich vidí v niečom inom. Okrem toho nemôže súd ponechať bez povšimnutia skutočnosť, že odporca mal dlhoročné problémy s požívaním alkoholických nápojov a následnou agresivitou, za čo bol aj riešený v trestnoprávnom konaní. V danom prípade treba mať preto za to, že zo strany navrhovateľky nie je nádej na obnovenie poslanca (a za daných okolností nemožno to od nej ani očakávať), ktoré manželský zväzok má plniť.

V danej veci mal súd na základe výsluchu účastníkov za to, že trvalé a pevné spoločenstvo založené dobrovoľným rozhodnutím muža a ženy - navzájom poznajúcich svoje charakterové vlastnosti, vzájomné návyky a predstavy o spolužití, bolo účastníkmi narušené.

Podľa § 23 ods. 1, 2 a 3 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvoze na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvoze vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Spoločenský účel manželstva spočíva vo vytváraní rodinného prostredia vhodného pre výchovu detí, ako aj prostredia, kde manželia žijú spolu vo vzájomnej zhode, citovom zblížení, poskytujúc si vzájomnú podporu a pomoc. Preto sa rozvod manželstva vo všeobecnosti považuje za nežiaduci jav, ktorý má byť iba výnimočným riešením bezvýhodiskovej situácie, v prípadoch, keď vážny stav narušenia vzťahov medzi manželmi nemožno prekonať iným, vhodnejším spôsobom pri zachovaní ich manželstva. K narušeniu manželstva rozvodom možno teda pristúpiť iba v spoločensky odôvodnených prípadoch (§ 22 Zákona o rodine).

Z vykonaného dokazovania v predmetnej veci, predovšetkým z výsluchu účastníkov konania, mal súd za preukázané, že boli splnené hmotnoprávne podmienky stanovené pre rozvod manželstva citovanými zákonnými ustanoveniami. Na kvalitu manželstva pôsobia predovšetkým sami jedinci, ktorí ho uzatvárali. V manželstve účastníkov nastal rozvrat, ktorý možno charakterizovať ako hlboký a trvalý. Vzťahy medzi nimi sú vážne narušené tak, že ich manželstvo si už neplní žiadnu zo svojich funkcií, na ktoré bolo určené. Účastníci majú zjavne rozdielne povahy a tiež názory na manželský život - plnenie úloh manželstva, spoločné záujmy, či sexuálny život. Z dôvodov na strane odporcu (požívanie alkoholických nápojov a následná agresivita) bola navrhovateľka nútená opustiť ich spoločnú domácnosť, keď už nebola schopná

ďalej znášať agresiu zo strany odporcu. Navrhovateľka sa aj snažila manželstvo zachrániť, keď sa do spoločnej domácnosti vrátila, avšak správanie odporcu sa nezmenilo a bola nútená spoločnú domácnosť opustiť opätovne a už natrvalo. Manželstvo účastníkov konania je teda iba formálne pretrvávajúcim zväzkom muža a ženy bez vzájomnej citovej náklonnosti, vzájomnej komunikácie a najmä porozumenia. Vzhľadom na negatívny postoj navrhovateľky k manželskému spolužitiu a na defenzívny postoj odporcu k riešeniu tohto stavu, nie je ani predpoklad obnovenia manželského spolužitia. Odporca nesúhlasil s rozvodom manželstva, popieral, že by mal problém s požívaním alkoholických nápojov, vinu za rozpad manželstva pripisoval nevere navrhovateľky, hoci táto nadviazala známosť až po jej odchode zo spoločnej domácnosti. Neprejavil však žiadnu snahu o nápravu ich manželského spolužitia a udržanie manželstva, iba obviňoval navrhovateľku. Pre správne fungovanie manželstva je potrebné, aby bolo založené a zotrvávalo na dobrovoľnosti oboch manželov. Podľa názoru súdu nemožno nikoho nútiť, aby proti svojej vôli zotrval v manželskom zväzku. Keďže navrhovateľka odmieta zotrvať v manželskom zväzku a súd mal za preukázaný rozvrat manželstva, súd na základe týchto skutočností manželstvo účastníkov rozviedol.

Medzi správaním účastníkov v manželskom spolužití a rozvratom ich manželstva súd videl príčinnú súvislosť, a preto návrhu vyhovel a manželstvo účastníkov, neplniace si svoje spoločenské poslanie, rozviedol. Predovšetkým manželia majú povinnosť vytvárať zdravé rodinné prostredie, tak dôležité pre celkový vývoj a výchovu detí. Ak to nedokážu, je pre deti pochádzajúce z takéhoto zväzku vhodnejšie vyrastať v prostredí bez negatívnych javov a konfliktov, aj keď iba s jedným z rodičov.

Zákon o rodine číslo 36/2005 Z. z. predpokladá, že rozvádzajúci sa manželia sa sami dohodnú na úprave práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Ak však k nej nedôjde, tento zákon zároveň ukladá (uno actu) s otázkou rozvodu zabezpečiť úpravu práv a povinností ako aj ochranu záujmov maloletých detí (a to aj s poukazom na ustanovenie § 113 O.s.p.).

Podľa § 24 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 25 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Navrhovateľka je zamestnaná ako M. obce, kde dosahuje príjem vo výške 420,- Eur mesačne netto. Okrem toho je na základe dohody zamestnaná ako J. na Y. v M., kde dosahuje príjem cca 350,- Eur

netto. Tiež je poberateľkou rodinného prídavku na dve deti. Má ešte vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére, ktorá študuje na vysokej škole.

Odporca je zamestnaný ako G. v B. X. Z., kde dosahuje príjem 602,- Eur mesačne netto. Iný príjem nemá. Má ešte vyživovaciu povinnosť k dcére, ktorá študuje na vysokej škole.

Maloletý M. má 9 rokov a navštevuje tretí ročník základnej školy. Má veku štandardné potreby, nosí okuliare. Tiež navštevuje T. ambulanciu.

Starostlivosť o maloleté dieťa zabezpečuje navrhovateľka. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti navrhovateľky, aj napriek tomu, že s tým odporca vyjadril svoj nesúhlas a žiadal maloletého syna zveriť do striedavej osobnej starostlivosti. Súd však v tomto prípade prihliadol na výsledok znaleckého dokazovania, ktoré bolo vykonané v konaní o návrhu oboch rodičov na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 31P/251/2012. V uvedenom konaní bol dňa 13.05.2014 vyhlásený rozsudok, ktorým bol maloletý M. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na jeho výživu sumou 60,- Eur mesačne. Podľa vyjadrenia znalca v uvedenom konaní je s poukazom na aktuálny stav rodinných vzťahov otázka striedavej osobnej starostlivosti predčasná. Poukázal na to, že matka dieťaťa umožňuje otcovi stretávanie sa s maloletým aj nad rámec. Ďalej uviedol, že otázka starostlivosti o maloletého je v súčasnosti zo strany otca prekrytá a významne ovplyvnená neprijatím alebo nezmierením sa s tým, že matka opustila otca dieťaťa. Maloletý má rád obidvoch rodičov, má s nimi vytvorenú dobrú, stabilnú citovú väzbu a tiež by bol najradšej, keby rodičia žili spolu. Zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti navrhovateľky odporučila aj zástupkyňa kolízneho opatrovníka. Z vykonaného dokazovania mal teda súd za preukázané, že zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov by nebolo v jeho záujme. Striedavá osobná starostlivosť by preto v súčasnosti nezabezpečila potreby dieťaťa lepšie ako súčasná starostlivosť, keď je dieťa v osobnej starostlivosti matky a vzťah s otcom si bude budovať prostredníctvom dostatočne rozsiahlej úpravy styku, keď ani matka otcovi v styku s dieťaťom nebráni. Pokiaľ ide o určenie vyživovacej povinnosti, súd určenú výšku vyživovacej povinnosti považoval za primeranú veku a potrebám maloletého dieťaťa ako aj schopnostiam, majetkovým a zárobkovým možnostiam odporcu.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Pokiaľ ide o úpravu styku, odporca nesúhlasil s jeho úpravou navrhovanou navrhovateľkou. Navrhovateľka žiadala, aby súd upravil styk odporcu s maloletým tak, že odporca bude oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry týždeň v mesiaci vždy od piatku od 16.00 hod do pondelka nasledujúceho týždňa, kedy ho privedie do školy a každý nepárny týždeň v mesiaci od štvrtku od 16.00 hod do piatku nasledujúceho dňa, kedy ho privedie do školy a počas letných prázdnin v štvrtý júlový týždeň v čase od pondelka od 08.00 hod do nedele do 19.00 hod. Odporca žiadal o týždeň širšiu úpravu styku počas letných prázdnin. Odporca tiež žiadal, aby súd vypočul maloletého k úprave styku, prípadne k striedavej forme starostlivosti. Súd však jeho žiadosti nevyhovel s poukazom na nedávno vykonané znalecké dokazovanie v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 31P/251/2012. Súd teda upravil styk otca s maloletým dieťaťom tak, aby sa spolu mohli stretávať každý týždeň, čím má otec vytvorený dostatočný priestor, aby sa mohol podieľať na výchove svojho syna. Okrem toho ešte súd upravil styk otca počas dvoch samostatných týždňov počas letných prázdnin, s čím prejavil súhlas aj zástupca kolízneho opatrovníka.

Podľa § 144 O.s.p., účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne (v troch vyhotoveniach).

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 Zákona o rodine).

Ak sa nebude plniť dobrovoľne povinnosť stanovená týmto rozsudkom, možno sa jej domáhať návrhom na exekúciu alebo návrhom na súdny výkon rozhodnutia (iba v prípade týkajúcom sa výchovného prostredia maloletého dieťaťa).